

Imuabilitatea lui Dumnezeu

Aceasta este una din perfecțiunile Divine căreia nu îi este acordată suficientă cugetare. Este una din excelențele Creatorului ce Îl distinge de toate creaturile. Dumnezeu este perpetuu același: nesupus schimbării în ființă, atribute, sau hotărâri. De aceea Dumnezeu este comparat cu o stâncă (Deuteronom 32:4) care rămâne neclintită, când întregul ocean care o înconjoară se află într-o continuă stare fluctuantă; tot așa, măcar că toate creaturile sunt supuse schimbării, Dumnezeu este imuabil. Deoarece Dumnezeu nu are început și nici sfârșit, El nu poate cunoaște schimbare. El este veșnic "Tatăl luminilor, în care nu este nici schimbare, nici umbră de mutare" (Iacov 1:17).

În primul rând, Dumnezeu este imuabil în *esența* Lui. Caracterul și ființa Lui sunt infinite, și astfel, nesupuse nici unei schimbări. Niciodată nu a fost un timp în care El nu a existat; nu va veni niciodată un timp când El va înceta să mai existe. Dumnezeu nu a evoluat, crescut, sau îmbunătățit. Tot ceea ce El este astăzi, era dintotdeauna, și va fi mereu. "Căci Eu Sunt Domnul, Eu nu Mă schimb" (Maleahi 3:6) este afirmația Lui simplă. El nu se poate schimba în mai bine, pentru că El este deja perfect; și fiind perfect, El nu se poate schimba în mai rău. Cu totul neafectat de orice este înafara Lui Însuși, perfecționarea sau deteriorarea sunt imposibile. El este perpetuu același. El poate spune doar "Eu Sunt Cel ce Sunt" (Exod 3:14). El este întrutotul neinfluențat de scurgerea timpului. Nu există nici o zbârcitură pe fruntea eternității. De aceea puterea Lui nu se poate niciodată diminua și nici slava Lui nu poate păli.

În al doilea rând, Dumnezeu este imuabil în *atributele* Lui. Oricare au fost atributele lui Dumnezeu înainte ca universul să fie chemat la existență, precis ele sunt aceleași acum, și vor rămâne așa pentru veșnicie. Așa trebuie; pentru că ele sunt chiar perfecțiunile, calitățile esențiale ale ființei Lui. *Semper idem* (întotdeauna același) stă scris peste tot, pe fiecare din ele. Puterea Lui este neclintită, înțelepciunea Lui nediminuată, sfințenia Lui neîntinată. Atributele lui Dumnezeu nu se pot schimba mai mult decât Divinitatea lui Dumnezeu poate înceta să existe. Veridicitatea Lui este imuabilă, deoarece Cuvântul Lui "dăinuiește în veci în ceruri" (Psalmul 119:89). Dragostea Lui este eternă: "Te iubesc cu o iubire veșnică" (Ieremia 31:3) și "fiindcă îi iubea pe ai Săi, care erau în lume, i-a iubit până la capăt" (Ioan 13:3). Mila Lui nu încetează, pentru că este "în veci" (Psalmul 100:5).

În al treilea rând, Dumnezeu este imuabil în *hotărârea* Lui. Voia lui niciodată nu se modifică. Poate că unii sunt gata să obiecteze că ar trebui să citim următorul verset: "I-a părut rău Domnului că l-a făcut pe om" (Geneza 6:6). Primul nostru răspuns este: atunci se contrazice Scriptura pe ea Însăși? Nu, acest lucru nu se poate întâmpla. Numeri 23:19 este îndeajuns de clar: "Dumnezeu nu este un om ca să mintă, Nici un fiu al omului, ca să-l pară rău". La fel în 1 Samuel 15:29: "tăria lui Israel nu minte și nu Se căiește, căci nu este un om ca să-l pară rău". Explicația este foarte simplă. Când vorbește despre El Însuși, Dumnezeu Își ajustează frecvent limbajul cu capacitățile noastre limitate. El se descrie pe Sine îmbrăcat cu membre trupești ca ochi, urechi, mâini, etc. El spune despre Sine că "S-a trezit" (Psalmul 78:65), că "v-am vorbit dis-de-diminează" (Ieremia 7:13); cu toate că El niciodată nu dormitează și nici nu doarme. Când El instituie o *schimbare în modul Lui de abordare* a oamenilor, El descrie conduita Lui ca "părere de rău".

Da, Dumnezeu este imuabil în sfatul Lui. "Căci lui Dumnezeu nu-l pare rău de darurile și de chemarea făcută" (Romani 11:29). Trebuie să fie așa, pentru că "Hotărârea

Lui este luată, cine i se va împotrivi? Ce-l dorește sufletul, aceea face" (Iov 23:13). Schimbare și putrezire vedem peste tot împrejurul nostru, fie ca El care nu se schimbă să rămână cu tine. Scopul lui Dumnezeu nu se modifică niciodată. Unul din două lucruri îl face pe om să se răzgândească și să-și schimbe planurile: lipsa de prevedere ca să anticipeze toate lucrurile, sau lipsa puterii de împlinire a planurilor. Dar cum Dumnezeu este și Omniscient și Omnipotent nu este nevoie niciodată ca El să-și revizuiască hotărârile Lui. Nu. "sfaturile Domnului dăinuiesc pe vecie, și planurile inimii Lui, din neam în neam" (Psalmul 33:11). De aceea citim despre "neștrămutarea Hotărârii Lui" (Evrei 6:17).

Aici putem percepe infinita distanță care separă cea mai însemnată creatură de Creator. A fi creatură și muabilitatea sunt termeni corelativi. Dacă creatura nu ar fi schimbătoare din fire, nu ar fi o creatură; ar fi Dumnezeu. Din fire noi tindem spre nimic, așa cum am venit din nimic. Nimic nu oprește anihilarea noastră decât voia și puterea sustenabilă a lui Dumnezeu. Nimeni nu se poate susține singur măcar o clipă. Suntem în totalitate dependenți de Creator pentru fiecare suflare. Cu bucurie recunoaștem împreună cu Psalmistul "El ne-a păstrat sufletul cu viață" (Psalmul 66:9). Conștientizarea acestui lucru ar trebui să ne facă recunoaștem cât de neînsemnați suntem în prezența Lui "căci în El avem viața, mișcarea și ființa" (Fapte 17:28).

Ca și creaturi căzute noi nu suntem numai schimbători, ci și tot ce este în noi se împotrivește lui Dumnezeu. Ca atare suntem noi "stele rătăcitoare" (Iuda 1:13), în afara orbitei potrivite. Cei răi sunt "ca marea înfuriată, care nu se poate liniști" (Isaia 57:20). Omul căzut nu este constant. Cuvintele lui Iacov cu privire la Ruben se aplică în totalitate tuturor descendenților lui Adam: "Năvalnic ca apele" (Geneza 49:4). De aceea nu este doar un semn de pietate, ci și un semn de înțelepciune a ține seama de acea poruncă, "Nu vă mai încredeți, deci, în om" (Isaia 2:22). Pe nici o ființă umană nu te poți bizui. "Nu vă încredeți în cei mari, în fiii oamenilor, în care nu este ajutor" (Psalmul 146:3). Dacă nu Îl ascult pe Dumnezeu, atunci mi se cuvine să fiu înșelat și dezamăgit de tovarășii mei. Oamenii care te plac astăzi, s-ar putea să te urască mâine. Mulțimea care a strigat "Osana, Fiul lui David!" cu repeziciune s-au schimbat la "ia-L, răstignește-L!".

Aici este *mângâiere* puternică. Pe natura umană nu te poți baza; dar pe Dumnezeu putem! Oricât de instabil aș putea fi eu, oricât de nestatornici s-ar dovedi prietenii mei, Dumnezeu nu se schimbă. Dacă El s-ar schimba cum facem noi, dacă El ar dori un lucru astăzi și un altul mâine, dacă El era condus de capricii, cine s-ar putea încrede în El? Dar, toată lauda să fie numelui Său slăvit, El este întotdeauna același. Scopul lui este fixat, voia Lui statornică, cuvântul Lui este sigur. Aici este o stâncă pe care ne putem fixa picioarele, în timp ce torentul măreț mătură tot în jurul nostru. Trăinicia caracterului lui Dumnezeu garantează împlinirea promisiunilor Lui: "Pot să se mute munții, pot să se clatine dealurile, dar dragostea Mea nu se va muta de la tine, și legământul Meu de pace nu se va clătina, zice Domnul, care are milă de tine" (Isaia 54:10).

Aici este *încurajare pentru rugăciune* : "Ce mângâiere ar fi să te rogi la un dumnezeu care, ca și cameleonul, și-ar schimba culoarea în fiecare moment? Cine ar înainta o cerere unui prinț pământesc care a fost atât de schimbător încât ar acorda o cerere într-o zi, și ar nega-o într-o altă zi? (S. Charnock, 1670). Dacă cineva ar întreba: "dar care este folosul rugăciunii către Unul a cărui voie este deja stabilită?". Răspundem: "pentru că așa cere El". Ce binecuvântări a promis Dumnezeu fără ca noi să le căutăm? "dacă cerem ceva după voia Lui, ne ascultă" (1 Ioan 5:14), și El a voit tot ceea ce este spre binele copilului Său. A cere ceva contrar voii Lui nu este rugăciune, ci rebeliune obraznică.

Aici este *groază pentru cei răi* . Cei care Îl sfidează pe El, calcă legile Lui, sunt nepăsători față de slava Lui, ci își trăiesc viața ca și când El nu ar exista, nu trebuie să-și închipuie că la sfârșit când ei vor striga la El după milă, El Își va schimba voia, Își va revoca cuvântul, și va abroga amenințările lui teribile. Nu, El a afirmat, "De aceea și Eu, voi lucra cu urgie; ochiul Meu va fi fără milă, și nu Mă voi îndura; chiar dacă vor striga în gura mare la urechile Mele, tot nu-i voi asculta" (Ezechiel 8:18). Dumnezeu nu Se va lepăda de Sine Însuși pentru a împlini poftele lor. Dumnezeu este sfânt, neschimbat de sfânt. De aceea Dumnezeu urăște păcatul, îl urăște etern. De aici *characterul etern* al pedepsei celor ce mor în păcatele lor.

Imuabilitatea Divină, la fel ca norul care s-a interpus între izraeliți și armata egipteană, are o parte întunecată cât și o parte luminoasă. Garantează îndeplinirea amenințărilor Lui, cât și îndeplinirea promisiunilor Lui; distruge speranța pe care cei vinovați o nutresc cu naivitate, și anume că El va fi atotîndurător față de creaturile slabe și supuse greșelii, și că ei vor fi tratați cu mult mai multă îngăduință decât ne îndrumă declarațiile propriului Său Cuvânt să așteptăm. Noi contrastăm acestor speculații înșelătoare și obraznice adevărul solemn, că Dumnezeu este neschimbător în veridicitate și scop, în credincioșie și dreptate (J. Dick, 1850).

Traducerea: numaiharul.org